

qui n'intrigue pas, n'excite pas, n'oblige pas le cerveau à restructurer la base cognitive, ne constitue pas une information. Si l'information colportée par le message n'éveille aucune résonance dans la mémoire ou l'esprit du récepteur, s'il ne possède pas la capacité de la percevoir, de la décoder, elle ne représente rien pour lui.

4) une fois émise, l'information devient statique mais en même temps elle impulse la communication qui, de ce fait, devient dynamique;

5) l'information est appelée à réduire l'incertitude et les conflits. Cela ressort de l'idée que les confrontements résultent de l'ignorance et que les véritables connaissances des interlocuteurs doivent mener à la réduction des hostilités;

6) l'information n'existe jamais en soi. Elle est toujours pour quelqu'un. Une balle trouvée sur les lieux d'un crime constitue un indice/une information pour un criminaliste. Le mot „Stalingrad” est une information pour un spécialiste dans l'histoire de la II^{-ième} Guerre Mondiale.

En généralisant ce qu'on vient de mentionner ici-haut, on pourrait définir l'identité de l'information dans la communication comme ***un volume de données se référant à une entité réelle ou imaginaire, déterminées, enregistrées*** (d'une certaine manière dans les sources lexicales, grammaticales, lexicographiques, scientifiques, didactiques, ainsi que dans la mémoire de chacun), ***ou actualisées/référentielles dans des situations discursives conformément aux lois établies par chaque collectivité sociale, qui dans le processus de communication bouscule l'image du monde réel ou imaginaire que le récepteur détient et peut modifier son comportement verbal ou social.***

Bibliographie:

1. Ashby, W.R. (1951), "Statistical Machinery". In: *Thales* Vol. 7.
2. Baylon, Ch., Mignot, X. (2000), *Initiation à la Sémantique du Langage*. Paris, Nathan/HER.
3. Ducrot, O. (1980). *Dire et ne pas dire. Principes de sémantique linguistique*. Paris, Hermann.
4. Hintikka, J. (1970). *On semantic information*. In: J. Hintikka, P. Suppes (ed.), *Information and inference*.
5. Lerot, J. (1993). *Précis de linguistique générale*. Paris, Les Editions de Minuit.
6. Littré. É. (1873). *Dictionnaire de la langue française*. Paris, Librairie Hachette.
7. Moeschler, J., Auchlin, A. (2005). *Introducere în lingvistica contemporană*. (Trad. de L. Pop), Cluj, ECHINOX, 2005, p. 36).
8. Pierce, J.R. (1966). *Symbolen en signalen*, Publisher Het Spectrum Length.
9. Rumleanski, M. (2011). *Intenționalitatea în comunicarea verbală*. Bălți: s.n., 2011 (S.R.L. „Tipografia din Bălți”).
10. Van Cuilenburg, J. J., Scholten, O., Noomen, G.W. (1998). *Știința comunicării*. (Versiune rom. de T.Olteanu), București, Humanitas.
11. Van Peursen, C.A., Bertels, C.P. Nauta, D. (1968). *Informatie, een interdisciplinaire studie*. Utrecht/Antwerpen.
12. Баяндин, А.В. (2012). *Что такое информация?* // Исследования в области естественных наук. № 4
13. Шилейко, А., Шилейко, Т. (1983). *Информация или интуиция?* – М.: Молодая гвардия.
14. <http://science.snauka.ru/2012/04/234>.
15. http://reflexions.ulg.ac.be/cms/c_40347/silence-on-dort.
16. <http://www.northhollywoodhs.org/ourpages/auto/2007/10/29/1193690123726/sleep%20paper.pdf>

TIPOLOGII ALE TITLULUI POETIC VIEREAN

Adela NOVAC, dr., conf. univ.,
Universitatea de Stat „Alecu Russo” din Bălți

Summary: *The title is the most important element which prepares the reader to enter the world of discourse. There is an interdependence between the title and the text itself: any title has significance only related to the text content and the message of the text is understood by the title too. As a structure, the title can be expressed by a word, group of words or a sentence (simple or complex sentence) that predicts the content of the text.*

Titles of poems reflect the author's talent to intrigue the reader who should, from the first reading, choose the poem that might interest him.

Key-words: *title, word, group of words, sentence, message, poetic text.*

Titlul este un element al paratextului. Dintre toate elementele paratextului (motto, subtitlu, dedicație, prefață etc.) titlul este cel mai important, deoarece îi sugerează cititorului ce operă să

aleagă, uneori, titlul fiind o orientare reușită, altădată mai puțin reușită. Astfel, în calitate de element principal, pretextual „titlul pregătește intrarea în universul discursiv, creînd praguri de așteptare: mai exact, el pune în evidență, în variantă denotativă sau conotativă, tema centrală sau secundară a textului, exprimă coeficientul de inventivitate a tehnicii de intitulare și deconspiră sau sugerează atitudinea autorului față de conținutul textului. Această strategie redacțională de tip predicativ face ca textul să fie deja programat prin titlu” (Cvasnii-Cătănescu 2006: 20).

Ca structură, textul poate fi *un cuvînt, un grup de cuvinte sau un enunț* (propoziție sau frază), care anticipează conținutul textului.

Se acceptă, în general, ideea că între text și titlul acestuia există o legătură fundamentală de interdependență, căci „orice titlu are un sens, dar el nu are încă semnificație decît prin confruntare cu conținutul textului și, totodată, titlul oferă posibilitatea înțelegerii adecvate a mesajului textului respectiv” (Popa 1971: 191).

Textul poetic cel mai bine pune în evidență legătura, mai mult sau mai puțin relevantă, dintre titlu și text, datorită dimensiunii, de cele mai multe ori, nu prea mari, care permite parcurgerea textului, la o primă citire rapidă, la o analiză de suprafață și conștientizarea acestei legături de către cititor care, de cele mai dese ori, găsește o explicație a titlului prin text și mai puțin a textului prin titlu.

Specialiștii stabilesc diverse clasificări ale titlurilor. Unii precizează: titluri informative, titluri evazive, titluri asociate, titluri-jocuri de cuvinte, titluri-citat, titluri-parafrază, titluri rimate, titluri interogative sau exclamativ-imperative, titluri defective de predicat, titluri asociative cu supratitluri și subtitluri; conform relației ce se stabilește între titlu și text, autorii deosebesc titlul lizibil și titlul enigmatic etc.

Ne propunem să analizăm titlul din punct de vedere al structurii gramaticale. Astfel, conform structurii gramaticale, deosebim următoarea clasificare: titlu-cuvînt, titlu-grup de cuvinte și titlu-enunț. Ținînd cont de acest criteriu, observăm că și titlurile poeziilor lui Grigore Vieru pot fi clasificate în: a) titlu-cuvînt ; b) titlu-grup de cuvinte și c) titlu-enunț.

A) În acest sens, atestăm **titlul-cuvînt** constituit dintr-un substantiv, care se clasifică în:

- *titlu alcătuit din substantive comune nehotărîte, nearticulate*, autorul neintenționînd să individualizeze obiectele, stările: *Legămînt* (30), *Formular* (31), *Transplantare* (32), *Baladă* (52), *Circ* (56), *Cutremur* (81), *Imn* (83), *Rugă* (88), *Dor* (91), *Poem* (108), *Izvoare* (111), *Război* (118), *Copilărie* (238), *Poem* (281), *Vremuri* (291). Atestăm și substantive comune nehotărîte, articulate cu articolul nehotărît: *Un semn* (290); precum și titlul *Mamei* (77), singurul titlu exprimat prin substantiv în cazul dativ.
- *titlu alcătuit din substantive comune hotărîte, articulate*, autorul fiind sigur de existența obiectelor, fenomenelor sau a ființelor la care se referă: *Harpa* (44), *Pasărea* (45), *Cămășile* (48), *Oceanul* (49), *Punctul* (55), *Femeia* (58), *Poezii* (133), *Mutul* (146), *Sălbatecul* (148), *Albina* (154), *Poarta* (182), *Potcoava* (197), *Poetul* (198), *Omul* (201), *Drumul* (203), *Crucea* (222), *Jăratecul* (223), *Viața* (225); *Cîntecul* (226), *Piatra* (228), *Rana* (236), *Candela* (242), *Morile* (250), *Melcii* (255), *Podul* (259), *Crucea* (284), *Trompeta* (286), *Oglinda* (288), *Pîinea* (354).
- *titlu alcătuit din substantive proprii*:
 - a) *simple*: *Brîncuși* (37), *Eminescu* (163), *Bacovia* (329), *Ilașcu* (340);
 - b) *compuse*: *Tudor Arghezi* (35), *Lucian Blaga* (36), *Între Orfeu și Hristos* (184), *Basarabia de Ană și Manole* (269), *Cîinele japonez Canon* (339).
- *titlu alcătuit din substantive articulate legate prin coordonare sau juxtapunere*: *Valul, frunza* (102); *Femeia, teiul* (113); *Românul și lanțurile* (195); *Logosul și muzica* (214); *Copiii și artistul* (224); *Fumul, ninsoarea* (246); *Vîntul și crucea* (247); *Oamenii și regii* (361); *Lumînarea și trandafirul* (362); *Rîul, ramul* (366).
Analizînd creația viereană, deosebim și titlul-grup de cuvinte.

B) Titlul-grup de cuvinte se clasifică în:

- **titlu-grup nominal** care este o parte componentă a enunțului, ce se organizează sintactic în jurul unui termen nominal (substantiv, pronume, numeral cu valoare substantivală) și alcătuită cu nominalul cu rol de centru și din elementele direct dependente sintactic de acesta: *case* sau (*alte*) *vechi* (GA 2005: 73). Titlul-grup nominal poate fi exprimat printr-un grup

substantival cu valoare binară: *Mîinile mamei, Cîntecul mamei, Cuvîntul mama, Făptura mamei, Ochii mamei, Buzele mamei, Noaptea mamei, Tăcerea mamei, Învățăturile mamei, Chipul tău, mamă, Măicuța ta, măicuța mea, Piciorul lui Iuda etc.* Observăm că, în structurile binare analizate, cuvîntul regent exprimat prin substantiv este determinat de un alt substantiv sau pronume în funcție de atribut (acordat sau neacordat: *cîntecul mamei* (c. G., art. neac.) și *măicuța ta* (pron. poses., atr. ac.));

- **titlu-grup verbal** care reprezintă o parte componentă a enunțului, organizată în jurul unui centru verbal (la mod personal sau la gerunziu, participiu și supin) și alcătuită din verbul – centru și toți constituenții legați sintactic de acesta, adică acei termeni care satisfac o valență (o posibilitate combinatorie) a verbului-centru (GA 2005: 47). Titlul-grup verbal este exprimat prin structuri de tipul: *Nu mi-s dragi* (63); *Vreau să te văd* (92); *Lăsați morții* (143); *Tăind din cer o margine de pînză* (187); *Să mergi frumos* (200); *Caut umbra* (230); *Ești ca și crucea pe care* (253); *Înălța-mi-aș lacrima* (256); *Cum să-ți spun* (258); *Ieșind din amurg* (300); *Găsindu-te* (323); *Arați-mi inima* (331). În grupul analizat, verbul regent intră în relație cu un complement (direct sau indirect) sau cu un circumstanțial: *caut umbra* (compl. dir.); *să-ți spun* (compl. ind.); *tăind din cer* (circ. de loc);
- **titlu-grup prepozițional** care este un component al enunțului constituit dintr-o prepoziție cu statut de centru de grup și un alt element care depinde de acesta, element aparținînd de obicei nivelului propoziției (GA 2005: 122). În calitate de centru de grup, prepoziția impune termenului cu care se asociază o serie de restricții: de caz, de număr, de articulare, de topică. Aceste restricții, care reflectă coeziunea sintactică a grupului prepozițional, se manifestă diferit, în funcție de capacitatea termenului asociat prepoziției de a se supune lor (*ibidem*).

În creația viereană, grupul prepozițional poate fi exprimat prin următoarele structuri: *În limba ta* (50); *De leagăn* (51), *Pe drum alb, pe drum verde* (80); *Spre chipul tău* (109); *Cu viața, cu dorul* (121); *De la mîinile tale* (132); *Pe sîngele nostru* (165); *Din imperiul acelei grădini* (183); *Între Orfeu și Hristos* (184); *În lacrima lor* (244); *Din frigul siberian* (252); *Din aceeași pîine cu Patria* (283); *Într-un cîntec* (289); *Pe cruce* (359). Analizînd exemplele de mai sus, observăm că structurile date sînt alcătuite din substantive însoțite de prepoziții care cer cazul acuzativ: *în, de, pe, spre, cu, de la, din, între*.

Atestăm, în creația lui Grigore Vieru, și titlul-enunț.

C) Titlul-enunț se clasifică în titlu-propoziție și titlu-frază.

- Titlu-propoziție

În creația lui Grigore Vieru atestăm titluri-propoziție: *Nu mi-s dragi* (63), *Mă rog de tine* (75), *Vreau să te văd* (92), *Ce tînră ești!* (93), *Mai spune-mi ceva* (94), *Se topise vîntul* (96), *E-o liniște iubirea?* (101), *Sub stele trece apa* (106), *Multă e marea* (107), *M-a strigat cineva?* (122), *De unde știi?* (127), *Parcă se rugau* (129), *Așa ai mers tu, mamă*, (128), *Nimic nu poate golul să-l umple* (131), *Lăsați morții* (143), *Auți?* (147), *Ne uitam ca doi copii* (149), *Reaprindeți candela* (171), *Sunt vremuri* (185), *De ce să tăiați trandafirul?* (191), *Să mergi frumos* (200), *Așa cum singur ești* (205), *Veni-va o zi* (206), *Așa m-am întors* (209), *Să pictezi o lacrimă* (213), *Cu mine diavolul a vorbit omenește* (221), *Înălța-mi-aș lacrima* (256), *Lumina vine din cer* (262-263), *Iubirea e altceva* (265), *Cu ce ne putem lăuda* (266), *De ce-ai dat, Doamne?* (272), *Tu știi* (295), *Toamnă era* (294), *Pînă și proverbele ne mint* (298), *Unde fugi tu, valule?* (309), *Iată vine Anul Nou!* (310), *Frumoasă-i limba noastră* (310), *Tu, iarbă, tot ai mamă?* (310), *Hristos veni-va pe pămînt* (327-328), *Arați-mi inima* (331), *Domnul la noi înopăta* (332-333), *Se-aud pașii lui Hristos* (336-337), *Așa Hristos să ne adune* (346), *Ne-am născut într-o colindă* (347).

Analizînd titlurile-propoziție de mai sus, observăm că ele se deosebesc atît după scopul comunicării, cît și după structură. Reieșind din intențiile comunicative ale autorului, din cele 44 de titluri-propoziție atestate, vom deosebi:

a) propoziții enunțiative (28): *Nu mi-s dragi, Mă rog de tine, Vreau să te văd, Se topise vîntul, Sub stele trece apa, Multă e marea, Parcă se rugau, Așa ai mers tu, mamă, Nimic nu poate golul să-l umple, Ne uitam ca doi copii, Sunt vremuri, Așa cum singur ești, Veni-va o zi, Așa m-am întors, Cu mine diavolul a vorbit omenește, Înălța-mi-aș lacrima, Lumina vine din cer, Iubirea e altceva, Cu ce ne putem lăuda, Tu știi, Toamnă era, Pînă și proverbele ne mint,*

Frumoasă-i limba noastră, Hristos veni-va pe pământ, Domnul la noi înopă, Se-aud pașii lui Hristos, Așa Hristos să ne adune, Ne-am născut într-o colindă.

b) propoziții interrogative (8): *E-o liniște iubirea?, M-a strigat cineva?, De unde știi ?, Auzi?, De ce-ai dat, Doamne?, Unde fugi tu, valule?, Tu, iarbă, tot ai mamă?, De ce să tăiați trandafirul?.*

c) propoziții exclamative (2): *Ce tânără ești!, Iată vine Anul Nou!.*

d) propoziții imperative (6): *Lăsați morții, Reaprindeți candela, Să mergi frumos, Să pictezi o lacrimă, Arați-mi inima, Mai spune-mi ceva.*

Ca structură, propozițiile-titlu sînt foarte diferite. Astfel, atestăm propoziții:

- a) bimembre: *Tu știi, E-o liniște iubirea?, Multă e marea, Toamnă era, Sunt vremuri, Veni-va o zi, Se topise vîntul, Auzi?, Parcă se rugau, Așa cum singur ești.*

- b) dezvoltate: *Mă rog de tine, Vreau să te văd, Nimic nu poate golul să-l umple, Cu mine diavolul a vorbit omeneste, Pînă și proverbele ne mînt, Frumoasă-i limba noastră, Hristos veni-va pe pământ, Lumina vine din cer, Ne-am născut într-o colindă, Așa Hristos să ne adune, Să pictezi o lacrimă, Mai spune-mi ceva, Sub stele trece apa, Să mergi frumos, Cînd sînt eu lîngă mama etc.*

– Titlu-frază

În creația lui Grigore Vieru atestăm și:

a) **titlul-frază (completă)**: *Te miri că-s alb* (103), frază alcătuită din propoziția principală și regentă *Te miri* și o propoziție subordonată completivă indirectă *că-s alb*, introdusă în frază prin jonctivul *că*.

1. titlul-segment de frază (incompletă):

Atestăm în creația viereană titluri-fraze care nu sînt complete, ci conțin doar o secvență de frază, de exemplu, titlu exprimat:

a) *printr-o propoziție subordonată: Dacă scuturi steagul, Dacă moartea are dreptate, Cînd sînt eu lîngă mama, De-ai curge tu, Prutule, Cum să iubești.* Aceste titluri îl fac pe cititorul interesat să caute continuarea segmentelor date în poezii, astfel descifrînd structura sintactică complexă: *Dacă scuturi steagul / Îți cad în cap (piticii)* (285); *Am ajuns să fiu / De partea morții / Dacă moartea are dreptate* (353); *Cînd sînt eu lîngă mama / Somnul ei pe deal e adînc* (40); *De-ai curge tu, Prutule / Să nu mă mai desparți de frații mei* (232); *Cum să iubești / Ochii / Din care seceta vine* (152).

b) *printr-un cuvînt regent (nume), element component al propoziției regente și o propoziție subordonată atributivă: Vîntu-n care zbor, Copilul care am fost, O poartă prin care a intrat Dumnezeu, Ești ca și crucea pe care, Clipa în care pot muri fericit.* Titlurile date îl familiarizează parțial pe cititor cu ideea poeziei, iar, pentru înțelegerea clară a poeziei, e necesar să se precizeze fraza în toată integritatea ei: *Vîntu-n care zbor / Încă n-a venit* (123); *În fiecare dimineață / Îmi bate la geam / Copilul care am fost* (166); *Voi desena / O poartă prin care a intrat Dumnezeu* (227); *Ești ca și crucea pe care / Hristos a fost răstignit* (253); *Să pîndesc / Clipa în care pot muri fericit* (302).

Vom analiza în continuare *titlul-incipit de poezie și titlul-dedicație*.

- **Titlu-incipit de poezie** este o reluare a segmentului sintactic de început al textului. Autorul reia ideea din titlu cu scopul de a o accentua și de a spori emoția celor trăite: *Cînd sînt eu lîngă mama* (40), *Femeia* (58), *Nu mi-s dragi* (63), *Mă rog de tine* (75), *Vreau să te văd* (92), *Se topise vîntul* (96), *Brațele mele* (98), *E-o liniște iubirea?* (101), *Te miri că-s alb* (103), *Multă e marea* (107), *Sub stele trece apa* (106), *Izvoare* (111), *Și pîinea* (119), *De unde știi* (127), *Așa ai mers tu, mamă* (128), *Chipul tău, mamă* (130), *Poeții* (133), *Ne uitam ca doi copii* (149), *Cum să iubești* (152), *Pe sîngele nostru* (165), *Reaprindeți candela* (171), *Veni-va o zi* (206), *Caut umbra* (230), *De-ai curge tu, Prutule* (232), *Un fulger în noapte* (243), *Melcii* (255), *Cum să-ți spun* (258), *Toamnă era* (294), *Tu știi* (295), *Iese tata la balcon* (308), *Rîndunică-rîndunea* (308), *Stea-stea, logostea* (308), *Unde fugi tu, valule?* (309), *Tu, iarbă, tot ai mamă ?* (310), *Ne-am născut într-o colindă* (347), *Glonte* (348-349).

Titlurile-incipit de poezie nu transmit întotdeauna ideea de conținut a poeziei: *Cînd...* (95), *De unde știi?* (127); *Mai bine* (104), *Nu e departe* (299), *Atîta sînge* (363), *Ah, floare!* (73) etc.

Autorul intenționează astfel să-l provoace pe cititor să descifreze ideea poeziei, îndemnându-l, mai întâi, la o citire rapidă a textului, apoi la una mai cumpătată, de precizare a conținutului de idei.

– Titlu-dedicație

În creația lui Grigore Vieru atestăm și poezii-dedicație care sînt texte pe care poetul le-a scris în cinstea cuiva. Ele nu conțin ideea de dedicație în titlu, ci în construcții de tipul: **Lui Marin Sorescu** (*Mică baladă*, 29); **Lui Mihai Eminescu** (*Legămînt*, 30); **Lui Ion Druță** (*Apă vie*, 33); **Lui Nicolae Labiș** (*Baladă*, 52); **Lui Ion Vatamanu** (*Punctul*, 55); **Lui Ștefan Petrache** (*Glas de taină*, 76); **Lui Vladimir Beșleagă** (*Mamei*, 77); **Lui Nichita Stănescu** (*Această ramură*, 84); **Lui Mircea Radu Iacoban** (*Metafora*, 85); **Lui Mihai Eminescu** (*Femeia, teiul*, 113); **Lui Vasile Levițchi** (*Sus*, 124); **Lui Anatol Codru** (*Poezii*, 133); **Lui Eugeniu Doga** (*Mai mică decît iarba*, 140); **Lui Iacov Achim** (*Copilul care am fost*, 166); **Lui Mihai Cimpoi** (*Limpede ca lacrima*, 167-168); **Lui Ion Druță** (*Cîntare scrisului nostru*, 169-170); **Lui Iurie Sadovnic** (*Cinstirea proverbelor*, 172-174); **Lui Ștefan Andronic** (*Între Orfeu și Hristos*, 184); **Lui Andi Andrieș** (*Sunt vremuri*, 185); **Lui Sabin Balașa** (*Tăind din cer o margine de pînză*, 187); **Lui Ion Brad** (*Privighetoarea pe cruce*, 190); **Lui Fănuș Băileșteanu** (*Omul duminicii*, 192); **Lui Dan Berindei** (*El*, 193); **Lui Gheorghe Buzatu** (*Florile negre*, 194); **Lui Ion Buga** (*Românul și lanțurile*, 195); **Lui Serafim Belicov** (*Copiii oastei naționale*, 197); **Lui Aristide Buhoiu** (*Potcoava*, 198); **Lui Alghimantas Baltakis** (*Poetul*, 199); **Lui Eugeniu Coșeriu** (*Ființa dorului*, 202); **Lui Teodor Codreanu** (*Drumul*, 203), **Pentru Călin** (*De leagăn*, 51); **Pentru Ioan Alexandru** (*Leac divin*, 115); **În memoria Doinei și lui Ion Aldea-Teodorovici** (*Pe sîngele nostru*, 165); **Celor care au cerut să fiu împușcat** (*Glontele internaționalist*, 179-180); **Preafericitului Părinte Teoctist** (*Descrierea lacrimii*, 181); **Înalt Preasfințitului Bartolomeu Anania** (*Poarta*, 182); **Înalt Preasfințitului Calinic** (*Omul*, 201); **Preacucernicului Părinte Constantin Alexe** (*Din imperiul acelei grădini*, 183); **Preacuviosului Părinte Ioanichie Balan** (*Poate numai atunci*, 189); **Zoiei Dumitrescu Bușulenga** (*Lacrimile noastre*, 186); **Anei și lui Alexandru Bantoiș** (*Limba română*, 188); **Anei Blandiana** (*De ce să tăiați trandafirul?*, 191); **Feciorilor mei, Călin și Teodor** (*Să mergi frumos*, 200).

Observăm că structurile dedicație sînt diferite: a) substantive proprii compuse în cazul Dativ (de tipul *Lui Marin Sorescu*); b) structură prepozițională, alcătuită din prepoziția *pentru* care cere cazul Acuzativ + un substantiv propriu, simplu sau compus (de tipul *Pentru Călin*, *Pentru Ioan Alexandru*); c) substantiv în cazul Acuzativ (prepozițional) + substantiv propriu compus, în cazul Genitiv (de tipul *În memoria Doinei și lui Ion Aldea-Teodorovici*); d) substantiv propriu compus, în cazul Dativ (de tipul *Zoiei Dumitrescu Bușulenga*); e) adjective la gradul superlativ + substantiv comun + substantiv propriu, simplu sau compus (de tipul *Preafericitului Părinte Teoctist*; *Preacuviosului Părinte Ioanichie Balan*). Analizînd frecvența structurilor date, constatăm că cele mai multe dintre ele (34) urmează structura: *Lui Mihai Eminescu*.

Din analiza ce ne-am propus-o, ne pătrundem de ideea că titlurile poeziilor vierene reflectă talentul autorului de a ști să atragă atenția cititorului, care, la rîndul său, să-și dea seama că subiectul poate să-l intereseze, dar să lase destul mister, pentru ca să nu aibă impresia că a aflat totul. Autorul încearcă să-i spună cititorului prin titlu *mult* pentru a-i trezi curiozitatea, dar *puțin* pentru a-l motiva să continue lectura.

Bibliografie:

1. Cvasnii Cătănescu, M., *Retică publicistică. De la paratext la text*, București, Editura Universității din București, 2006.
2. *Gramatica limbii române*, vol. I, București, Editura Academiei Române, 2005.
3. Popa, M., *Modele și exemple. Eseuri necritice*, București, Editura Eminescu, 1971.
4. Vieru, Gr., *Taina care mă apără*. Opera poetică (ediție realizată de Grigore Vieru și Daniel Corbu), Iași, Editura Princeps, 2008.

LE LANGAGE CORPOREL «FRANÇAIS» EN CLASSE DE FLE?

Angela COȘCIUG, maître des conférences, docteur,
Université d'Etat «Alec Russo» de Bălți

Rezumat: În articol, ne propunem o cercetare a posibilității de predare și învățare a limbajului gestual francez la orele de limbă franceză.

Cuvinte-cheie: limbaj, corporal, gesturi, predare, învățare.